

отъ всичкитѣ времена и което е, споредъ Le Dantes, една фикция.

Огъ де се поражда съзнанието? Le Dantes се спира на две хипотези: Или самиятъ жизненъ процесъ, който отъ инорганични материи създава живо тѣло, има качеството да създава съзнание, или пъкъ *съзнателни елементи* съществуватъ въ самата инорганическа материя и се *проявяватъ* когато, отъ нѣкоя материялна агломерация, при дадени условия, се създаде онова, което наричаме живо тѣло.

Така че, въ свѣта има само материялни, физически феномени, нѣкои отъ които сж придружени отъ съзнание. Когато споменуваме това понятие, трѣбва да помнимъ, споредъ Le D., че се касае за *качество* на физически феноменъ, а съвсемъ не за нѣщо съществуващо само по себе.

Жизнениятъ феноменъ, значи, е едно комплицирано събрание на много феномени, всѣки единъ по отдѣлно отъ които е напълно подобенъ на познатитѣ въ физиката и химията феномени. И както живото тѣло е такова благодарение на множество свързани отдѣлни феномени, така сжщо съзнанието е съставено отъ множество отдѣлни малки съзнания.

Le D. казва: „Съзнанието е едно вѣрно отражение на протоплазмичнитѣ феномени, но то самото не е феноменъ“. Въ сжщия смисълъ се изказватъ Maudsley и Huxley, като предлагатъ съзнанието да се нарича *епифеноменъ*, т. е. нѣщо което само придружава известни феномени, безъ да е самото то феноменъ.

Нашето „азъ“ е синтезъ отъ неизброимитѣ малки съзнания, които придружаватъ физико-химическитѣ феномени въ нашия организъмъ.